

Υποδοχή Ιεράς Εικόνας της Παναγίας Γλυκοφιλούσης στη Λοξάδα Καρδίτσας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος υποδέχθηκε το απόγευμα της Κυριακής 10 Αυγούστου 2025, στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Τ.Κ. Λοξάδος την ιερά και σεβασμία εικόνα της [Παναγίας Γλυκοφιλούσης](#), η οποία φυλάσσεται στην Ιερά Μονή Μεγάλου Μετεώρου, και στη συνέχεια χοροστάτησε στην Ακολουθία του Εσπερινού και της Ιεράς Παρακλήσεως προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Στο τέλος της Ιερής Ακολουθίας, ο Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος έλαβε τον λόγο και, με αφορμή την έλευση της Παναγίας Γλυκοφιλούσης, ανέπτυξε θεολογικές σκέψεις για το ιερό πρόσωπο της Θεοτόκου και τη διδασκαλία των Ιερών Εικόνων.

Ο Σεβασμιώτατος ανέφερε:

«Μέσα στη ζωή της Εκκλησίας, αδελφοί μου, τα δόγματά της, η διδασκαλία της, έχουν πρωτίστως αποτυπωθεί μέσα στα βιβλία και της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης. Είναι δηλαδή, στη μεν Παλαιά Διαθήκη, «έν ἐσόπτρῳ καὶ ἐν αἰνίγματι» αποκεκαλυμμένος ο Ἄσαρκος Λόγος του Θεού και στην Καινή Διαθήκη, ο Θεός Λόγος, ο οποίος ενηνθρώπησε, έγινε άνθρωπος για τη σωτηρία μας, και μέσα από τα κείμενα και των Προφητών και των Δικαίων της Παλαιάς Διαθήκης και των Αγίων Ευαγγελιστών και Αποστόλων, στα κείμενα της Καινής Διαθήκης, και στα ευαγγελικά αναγνώσματα αλλά και στις επιστολές των Αγίων Αποστόλων – του Παύλου, των Καθολικών του Πέτρου και του Ιωάννου – ενυπάρχει η διδασκαλία της Εκκλησίας μας. Ενυπάρχουν τα δόγματά της, τα οποία αποτυπώνονται από τη γραπτή Παράδοση της Εκκλησίας, που είναι η Αγία Γραφή, και από την προφορική Παράδοση της Εκκλησίας, όπου είναι η εμπειρία των Πατέρων, των Αγίων της πίστεώς μας, είτε οι οποίοι μαρτύρησαν, είτε έχυσαν το αίμα τους, είτε οι οποίοι αρχιεράτευσαν και Ορθοδόξως εδογμάτησαν στις Οικουμενικές Συνόδους, είτε διά των οσιακών τους αγώνων, των πόνων και του ιδρώτα, αγωνίστηκαν για να μας παραδώσουν την Ορθόδοξη πίστη και διδασκαλία σε εμάς τους νεότερους μέσα εις την Εκκλησία.

Αυτή η δογματική διδασκαλία της Εκκλησίας, εκτός από την Αγία Γραφή και την Ιερά Παράδοση, ενυπάρχει και μέσα στα Μυστήρια της Εκκλησίας, στις ιερές Ακολουθίες της, στην υμνολογία της, αλλά και στην εικονογραφία - την αγιογραφία της Εκκλησίας - η οποία παραδίδεται διαχρονικά. Και, σε αυτό θα ήθελα να πούμε μερικές σκέψεις απόψε, επί τη ελεύσει, η οποία πραγματοποιείται σε αυτόν τον Ιερό Ναό, της περιπίστου αυτής εικόνας της Παναγίας της Γλυκοφιλούσας, η οποία παλαιότερα εφυλάσσετο εδώ, στην τότε περίφημη και ομώνυμη Ιερά Μονή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου της Λυκουσάδας, και σήμερα, μετά από τις καταστροφικές συνέπειες και τους πολέμους οι οποίοι πραγματοποιήθηκαν στην περιοχή, μαζί με άλλα κειμήλια, υπάρχουν και φυλάσσονται στη μεγάλη Μονή του Μετεώρου - της Μεταμορφώσεως του Κυρίου μας Ιησού Χριστού - στα Μετέωρα.

Από αυτήν τη θέση, θα ήθελα ευγνωμόνως να ευχαριστήσω τον Σεβασμιώτατο

Μητροπολίτη Σταγών και Μετεώρων κ. Θεόκλητο, ο οποίος έδωσε και φέτος την ευλογία του και την άδειά του, μαζί και τον Πανοσιολογιώτατο Καθηγούμενο της Ιεράς Μονής του Μεγάλου Μετεώρου, τον αγαπητό μας αδελφό π. Νήφωνα, και βέβαια τον κομιστή της Ιεράς Εικόνας, τον π. Νικόλαο, ο οποίος απόψε υποδεχθήκαμε την Κυρία Θεοτόκο σ' αυτόν τον Ιερό Ναό και η οποία θα υπάρξει προς προσκύνηση και αγιασμό των κατοίκων της περιοχής αλλά και της ευρύτερας περιοχής.

Όπως γνωρίζετε, θα μεταφέρεται και στα σπίτια σας, θα τελούνται οι ιερές παρακλήσεις και προσευχές, για να παίρνουμε όλοι μας την ευλογία της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου.

Η ιερή εικονογραφία, οι ιερές εικόνες, μέσα στη ζωή και την εμπειρία της Εκκλησίας, είναι μέρος της δογματικής της διδασκαλίας. Και είναι μέρος της δογματικής της διδασκαλίας, γιατί απασχόλησαν από τους πρώτους αιώνες και τα πρώτα κείμενα, τα οποία διαβάσαμε γύρω από την εξεικόνιση του Θεού. Εξεικονίζεται ο Θεός, ιστορείται, αγιογραφείται ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός. Γιατί; Διότι έγινε άνθρωπος. Διότι προσέλαβε την ανθρώπινη φύση.

Αφού προσέλαβε λοιπόν την ανθρώπινη φύση, μπορεί να εξεικονίζεται. Τα πρώτα κείμενα και η πρώτη διδασκαλία γύρω από το γεγονός των Ιερών Εικόνων υπάρχουν στον Άγιο Βασίλειο τον Μέγα, αυτόν τον πατέρα και διδάσκαλο της Εκκλησίας μας, ο οποίος μας έχει διδάξει και καταγράφει ότι «ή τιμή καὶ ἡ προσκύνησις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης ἐπὶ τὸ πρωτότυπον διαβαίνει». Ολόκληρη δε τη διδασκαλία του Μεγάλου Πατρός την αποδέχθηκε και την καθιέρωσε η 7η Οικουμενική Σύνοδος, το 787, η οποία έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας, τελευταία Οικουμενική Σύνοδος περί των Ιερών Εικόνων.

Έτσι, αφού αγιογραφούνται, ιστορούνται το Ιερό Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ιστορείται και το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου μας, της Κυρίας Θεοτόκου, αλλά και των Αγίων της πίστεώς μας. Και όπως λέγει ο μεγάλος θεολόγος της Ιεράς Εικόνας, ο οποίος edίδαξε κατά της εικονομαχίας, ο Άγιος Θεόδωρος ο Στουδίτης, «ή προσκύνησις διαβαίνει εἰς τὴν ὑπόστασιν τοῦ προσώπου καὶ οὐκ εἰς τὴν φύσιν». Δεν προσκυνούμε την φύση του Θεού, δεν προσκυνούμε την φύση της Παναγίας ή των Αγίων, αλλά την υπόστασή τους, τα ιερά τους πρόσωπα δηλαδή, τα οποία αποτυπώνονται επάνω στο ξύλο, δια της γραφίδος του αγιογράφου, και γίνονται προσκυνητές από τους πιστούς Ορθοδόξους χριστιανούς.

Είπαμε ότι η δογματική διδασκαλία ενυπάρχει στην Αγία Γραφή, στην Παράδοση, στη Θεία Λειτουργία, στα Μυστήρια της Εκκλησίας αλλά και στις ιερές εικόνες.

Αλλά θα πρέπει να πούμε ότι αυτή η δογματική διδασκαλία δεν υπάρχει σε όλες τις ιερές εικόνες. Διότι θα πρέπει να μάθουμε να ξεχωρίζουμε τους θρησκευτικούς πίνακες, που κάποιοι καλλιτέχνες φτιάχνουν, δημιουργούν από πίστη βέβαια, και τους οποίους μπορούμε να αναρτήσουμε στο σαλόνι του σπιτιού μας, από την πολύ διαφορετική κατάσταση που ενυπάρχει σε ένα ιερό εικόνισμα, το οποίο αποτυπώνει το Ιερό Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, της Παναγίας Μητέρας ή των Αγίων της πίστεώς μας και είναι προσκυνητές αυτές οι εικόνες.

Αυτές τις ιερές εικόνες τις τοποθετούμε στο εικονοστάσι μας, στο τέμπλο του Ιερού Ναού, στα προσκυνητάρια του Ιερού Ναού. Έχουν συγκεκριμένη τεχνοτροπία και κυρίως δημιουργία. Και τι σημαίνει αυτό; Ότι αυτός ο οποίος ιστορεί την εικόνα, είτε είναι μοναχός, μοναχή, είτε είναι χριστιανός, πραγματοποιεί αυτήν την αγιογράφιση μετά από προσευχή, μετά από νηστεία, μετά από έλαμψη και φωτισμό του Αγίου Πνεύματος.

Μάλιστα, αν διαβάσουμε απομνημονεύματα μεγάλων αγιογράφων, θα δούμε ότι πριν ξεκινήσουν να ιστορούν μία εικόνα, έψαλλαν το απολυτίκιο της Θείας Μεταμορφώσεως, διότι περίμεναν την έλαμψη του Θεού για να αποτυπώσουν το Ιερό Πρόσωπο επάνω στο ξύλο. Σε κάποιους δε πιο αυστηρούς μοναχούς αγιογράφους, ήταν αναγκαίο η πρώτη Ιερά Εικόνα που θα έφτιαχναν να ήταν της Θείας Μεταμορφώσεως. Δηλαδή, μια πνευματική έμπονη και κατάσταση, την οποία ζητούσαν και παρακαλούσαν τον Θεό να έρθει στη ζωή τους, για να φτιάξουν τις ιερές εικόνες.

Και ξέρετε, το μήνυμα κάθε Ιεράς Εικόνας είναι η Βασιλεία του Θεού. Αυτό είναι το μήνυμα. Είτε αποτυπώνεται το Ιερό Πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού είτε της Παναγίας Μητέρας, είτε των Αγίων, με την αυστηρότητα, τη μεγαλοπρέπεια αλλά και την ασκητικότητα που εκφράζουν αυτά τα ιερά πρόσωπα, μας αναγάγουν εις τον Ουρανό, μας κατεβάζουν τον Ουρανό στη γη, μας χαρίζουν παραδείσια κατάσταση.

Για να βάλουμε στο νου μας μια ωραία απεικόνιση Βυζαντινής αγιογραφίας του Εσταυρωμένου ενανθρωπήσαντος Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο οποίος σταυρώθηκε για τη σωτηρία μας· λιτός, αυστηρός αλλά και νηφάλιος, για να μας δείξει ότι διά του σταυρικού θανάτου είναι ο νικητής του θανάτου, ο επιβεβαιωμένος Κύριος της Δόξης, ο Αναστάς Κύριός μας Ιησούς Χριστός.

Γι' αυτό και τιμούμε, αδελφοί, τις ιερές εικόνες. Γι' αυτό και τις προσκυνούμε. Γι' αυτό και η προσκύνησή μας και η τιμή μας διαβαίνει στο πρωτότυπο, στο εικονιζόμενο δηλαδή Ιερό Πρόσωπο. Γι' αυτό και σε ανάμνηση όλης αυτής της ιστορικής παρουσίας μιας πολύ μεγάλης και ξακουστής Μονής σ' αυτόν τον τόπο, συνεχίζεται ακόμη και σήμερα να έρχεται η θαυματουργός Εικόνα της Μονής από

τη Μεγάλη Μονή του Μετεώρου, εδώ στον τόπο από τον οποίο έφυγε,

στον τόπο που ευρίσκετο, στον τόπο που μεγαλούργησε και θαυματούργησε και ενίσχυσε πνευματικά τους ανθρώπους. Έρχεται για να την υποδεχθούμε, να την προσκυνήσουμε, να εορτάσουμε την ένδοξη Κοίμηση της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου και τη μετάστασή της στους Ουρανούς, και να έχουμε ανάμεσά μας το Ιερό της Εικόνισμα, για να μας θυμίζει την ιστορία μας αλλά και να παίρνουμε ευλογίες και Χάριτες από το πρόσωπο της Παναγίας Μητέρας του Κυρίου.

Πολύ εύστοχα δε, ο ιερός υμνωδός σε κάθε Ιερά Παράκληση, στα όμορφα μεγαλυνάρια της Παναγίας, λέγει: «Ἄλλα τὰ χεῖλη τῶν ἄσεβων τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σεπτὴν...». Στην Κυρία Θεοτόκο, στην Παναγία μας του Ουρανού και της γης, προσφεύγουμε όλοι μας, με πολλή αγάπη, σεβασμό, ταπείνωση και μετάνοια, για να ζητήσουμε να είναι στη ζωή μας, να μας ευλογεί και να μας αγιάζει.

Αυτός είναι ο σκοπός και της εδώ παρουσίας όλων μας απόψε: να τελέσουμε την Ακολουθία του Εσπερινού και της Ιεράς Παρακλήσεως, να υποδεχθούμε την Παναγία μας και να την προσκυνήσουμε. Και η χαρά μας γέμισε αγαλλίαση και δοξολογία προς τον Θεό γι' αυτήν την εδώ παρουσία της και την ευλογία που θα λάβουμε.

Εύχομαι οι υπόλοιπες ημέρες, μέχρι την εορτή της Κοιμήσεως της Κυρίας Θεοτόκου, να είναι ημέρες προσευχής, μετάνοιας, εξομολογήσεως, ταπεινώσεως ενώπιον του Ιερού Εικονίσματος της Κυρίας Θεοτόκου, και να την προσεγγίσουμε όλοι μας, με πίστη και φόβο, ως γλυκιά Μητέρα, ως Πάναγνη Θεοτόκο, και να της ψελλίσουμε τις προσευχές μας, τον πόνο μας, τη θλίψη μας, τις ανάγκες μας, τις χαρές μας, ως δοξολογία και ευχαριστία, και να την επικαλούμαστε στη ζωή μας συνεχώς, συνεχώς!

Μην ξεχνάτε την Παναγία από τη ζωή σας· ποτέ. Διότι, όταν ξεχνάμε αυτήν τη Γλυκιά Μητέρα, πράγματι πολύ δυσκολεύει η ζωή μας, πολύ θλίβεται η καρδιά μας και οδηγούμαστε σε πολλά αδιέξοδα χωρίς τη δική της παρουσία.

Να ψάλλουμε, λοιπόν, σας παρακαλώ πολύ, όλοι μας, όχι μόνο με τα χείλη μας αλλά και με τα τρία βαθιά της καρδιάς μας, τα όμορφα αυτά εξαποστειλάρια που αναφέρονται στο Ιερό της Πρόσωπο, και να την τιμήσουμε, για να έρχεται στη ζωή μας, να μας ευλογεί, να μας αγιάζει και να μας σκεπάζει με την προστασία και την αγάπη της σε όλους εμάς».

